

Ανάλυση Ιδιαζουσών Τιμών

- Το θεώρημα Ανάλυσης Ιδιαζουσών Τιμών

Θεώρημα (SVD)

Έστω A ένας πραγματικός $m \times n$ πίνακας. Τότε υπάρχουν ορθογώνιοι πίνακες U και V έτσι ώστε

$$A = \underset{m \times n}{U} \underset{m \times m}{\begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}} \underset{n \times n}{V^T} = U \Sigma V^T$$

όπου S ένας μη ιδιάζων διαγώνιος πίνακας, με θετικά διαγώνια στοιχεία διατεταχμένα κατά φθίνουσα σειρά. Ο αριθμός των μη μηδενικών διαγώνιων στοιχείων του Σ ισούται με την τάξη του πίνακα A .

Η ανάλυση $A = U \Sigma V^T$ είναι γνωστή σαν ανάλυση ιδιαζουσών τιμών (Singular Value Decomposition - SVD) του πίνακα A .

Ιδιαζουσες τιμές του A : τα διαγώνια στοιχεία του Σ
 $\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_r \rightarrow$ θετικές ιδιαζουσες τιμές του A

Αριστερά ιδιάζοντα διανύσματα: οι στήλες του U

Δεξιά ιδιάζοντα διανύσματα: οι στήλες του V

Θεώρημα 1.

Έστω $A \in \mathbb{C}^{m \times n}$ πίνακας τάξης r . Τότε υπάρχει ένας μοναδιαίος (ορθογώνιος, αν ο A είναι πραγματικός) πίνακας U διάστασης m , ένας μοναδιαίος (ορθογώνιος) πίνακας V διάστασης n και ένας διαγώνιος πίνακας S διάστασης r με θετικά διαγώνια στοιχεία τέτοιοι ώστε

$$A = U \begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} V^*, \quad (1)$$

όπου, τα μηδενικά *block* συμπληρώνουν τον πίνακα S ώστε να προκύψει ένας $m \times n$ πίνακας. Ο πίνακας S είναι προσδιορισμένος με μοναδικό τρόπο (εκτός από τη σειρά των διαγώνιων στοιχείων του).

Απόδειξη. Χωρίς περιορισμό της γενικότητας, υποθέτουμε ότι $m \leq n$, αλλιώς ασχολούμαστε με τον πίνακα A^* αντί για τον A . Ο πίνακας A^*A ταυτίζεται με τον $\tilde{A}^*\tilde{A}$, όπου

$$\tilde{A} = \begin{bmatrix} A \\ 0 \end{bmatrix}$$

είναι ένας τετραγωνικός πίνακας διάστασης n με $n - m$ μηδενικές γραμμές. Από την ιδιότητα 8 του θεωρήματος 2, ο A^*A είναι θετικά ημιορισμένος. Από την ιδιότητα 7 του ίδιου θεωρήματος, υπάρχει ένας μοναδιαίος πίνακας V και ένας διαγώνιος πίνακας D διάστασης n με μη-αρνητικά διαγώνια στοιχεία d_i ώστε $A^*A = VDV^*$.

Έτσι,

$$(AV)^*(AV) = D. \quad (2)$$

Μπορούμε να υποθέσουμε ότι τα πρώτα p διαγώνια στοιχεία του D (διάστασης n) είναι θετικά και τα υπόλοιπα είναι μηδέν, δηλαδή:

$$D = \begin{bmatrix} \tilde{D} & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix},$$

όπου $\tilde{D} = \text{diag}(d_1, \dots, d_p)$ είναι ένας αντιστρέψιμος πίνακας. Έστω w_1, \dots, w_p τα διανύσματα $d_i^{1/2}(AV)_i$, όπου $(AV)_i$ είναι η i -οστή στήλη του πίνακα AV , $i = 1, \dots, p$. Αυτά τα m διανύσματα w_i είναι αμοιβαία ορθογώνια από τη σχέση (2) και καθένα από αυτά έχει μέτρο 1. Τώρα, γνωρίζουμε (από Gram-Schmidt ορθοκανονικοποίηση) ότι υπάρχουν διανύσματα w_{p+1}, \dots, w_m τέτοια ώστε ο $U = [w_1 w_2 \dots w_m]$ να είναι ένας μοναδιαίος πίνακας (διάστασης m). Θα δείξουμε ότι ισχύει η σχέση

$$AV = U\hat{D}, \quad (3)$$

όπου $\widehat{D} = \begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ είναι ένας $m \times n$ πίνακας, $S = \text{diag}(\sqrt{d_1}, \dots, \sqrt{d_p})$.

Η σχέση (3) ισχύει για τις πρώτες p στήλες του AV από τον ορισμό των w_1, \dots, w_p . Αλλά οι άλλες στήλες του AV είναι μηδενικές, από τη σχέση (2), το μέτρο του διανύσματος $(AV)_i$ είναι ίσο με το i -οστό διαγώνιο στοιχείο του D για $i > p$ και έτσι είναι μηδέν.

Από τη σχέση (3) έπεται ότι $A = U\widehat{D}V^*$. Ξέρουμε όμως ότι $\text{rank}A = \text{rank}\widehat{D} = p$, δηλαδή $p = r$ και η σχέση (3) αποδείχθηκε.

Η μοναδικότητα του S έπεται από το γεγονός ότι τα διαγώνια στοιχεία του S είναι οι μη-αρνητικές τετραγωνικές ρίζες των ιδιοτιμών του A^*A . \square

Θεώρημα 2. (Θεμελιώδες Θεώρημα για Θετικά Ημιορισμένους Πίνακες - *Fundamental Theorem on Positive Semidefinite Matrices*)

Έστω $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ ένας ερμιτιανός πίνακας (ή $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ ένας συμμετρικός πίνακας). Τότε τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

1. Ο A είναι θετικά ημιορισμένος.
2. Ο πίνακας $A + \epsilon I$ είναι θετικά ορισμένος για κάθε $\epsilon > 0$.
3. Όλες οι ιδιοτιμές όλων των κύριων υποπινάκων του A είναι μη-αρνητικές.
4. Όλες οι κύριες υποορίζουσες του A είναι μη-αρνητικές.
5. Για $k = 1, \dots, n$ τα αθροίσματα όλων των κύριων υποορίζουσών του A τάξης k είναι μη-αρνητικά.
6. Όλες οι ιδιοτιμές του A είναι μη-αρνητικές.
7. Υπάρχει ένας μοναδιαίος πίνακας U (ορθογώνιος πίνακας U , αν ο A είναι πραγματικός) και ένας διαγώνιος πίνακας D με μη-αρνητικά διαγώνια στοιχεία, τέτοιοι ώστε $A = UDU^*$.
8. Υπάρχει ένας τετραγωνικός πίνακας C , τέτοιος ώστε $A = CC^*$.

Τα Θεωρήματα 1 και 2 μπορούν να βρεθούν στο βιβλίο:

M. Fielder, *Special Matrices and Their Applications in Numerical Mathematics*, Second Edition, Dover, 2008.

Θεώρημα

Έστω $A = U\Sigma V^T$ η ανάλυση ιδιοτιμών ενός $m \times n$ πίνακα A ($m \geq n$). Έστω r η τάξη του πίνακα A .

Τότε,

$$1. V^T(A^T A)V = \text{diag}(\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_r^2, 0, \dots, 0)_{n \times n}$$

$$2. U^T(AA^T)U = \text{diag}(\sigma_1^2, \sigma_2^2, \dots, \sigma_r^2, 0, \dots, 0)_{m \times m}$$

Απόδειξη:

$$\begin{aligned} 1. \text{ Ισχύει ότι: } A^T A &= (U\Sigma V^T)^T (U\Sigma V^T) \\ &= V \Sigma^T \underbrace{U^T U}_{I} \Sigma V^T \\ &= V \Sigma^T \Sigma V^T \end{aligned}$$

όπου: ο $\Sigma^T \Sigma$ είναι $n \times n$ διαγώνιος πίνακας, με διαγώνια στοιχεία $\sigma_1^2, \dots, \sigma_r^2$.

Άρα,

$$V^T(A^T A)V = \Sigma^T \Sigma = \text{diag}(\sigma_1^2, \dots, \sigma_r^2, 0, \dots, 0)_{n \times n}$$

Ομοίως προκύπτει και το 2.

→ Δεξιά ιδιοδιανύσματα \rightarrow ιδιοδιανύσματα του $A^T A$

→ Αριστερά ιδιοδιανύσματα \rightarrow ιδιοδιανύσματα του AA^T

→ $\sigma_1^2, \dots, \sigma_r^2 \rightarrow$ μη μηδενικές ιδιοτιμές των $A^T A$ και AA^T

Παρατήρηση

- Έστω ότι ο πίνακας A είναι πραγματικός. Οι στήλες του πίνακα U της παραγοντοποίησης ιδιζουσών τιμών του πίνακα A είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα AA^T και οι στήλες του πίνακα V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα $A^T A$. Τα στοιχεία του διαγώνιου πίνακα S είναι οι τετραγωνικές ρίζες των ιδιοτιμών του πίνακα $A^T A$.
- Όταν ο πίνακας A είναι συμμετρικός ($A = A^T$) τότε οι στήλες των πινάκων U, V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A^2 και τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η τετραγωνική ρίζα των ιδιοτιμών του πίνακα A^2 . Όπως είναι γνωστό, τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A^2 είναι τα ίδια με αυτά του πίνακα A . Άρα, οι στήλες των U, V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A . Τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι το μέτρο των ιδιοτιμών του πίνακα A (αν οι ιδιοτιμές είναι μιγαδικές και η απόλυτη τιμή αν οι ιδιοτιμές είναι πραγματικές).
- Στην περίπτωση που ο πίνακας A είναι συμμετρικός και θετικά ορισμένος τότε πάλι οι στήλες των πινάκων U, V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A^2 και τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η τετραγωνική ρίζα των ιδιοτιμών του πίνακα A^2 . Έτσι, οι πίνακες U, V είναι ίδιοι και οι στήλες τους είναι τα ιδιοδιανύσματα του A . Τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι οι ιδιοτιμές του πίνακα A (οι ιδιοτιμές του πίνακα A είναι θετικές αφού ο A είναι θετικά ορισμένος). Δηλαδή, όταν ο πίνακας A είναι συμμετρικός και θετικά ορισμένος τότε η παραγοντοποίηση ιδιζουσών τιμών του πίνακα A ταυτίζεται με τη φασματική αναπαράσταση του A .

• Η SVD και η δομή ενός πίνακα

Θεώρημα

Έστω $\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_n$ οι n ιδιόμορφες τιμές ενός $m \times n$ πίνακα A . Τότε:

1. $\|A\|_2 = \sigma_1 = \sigma_{\max}$

2. $\|A\|_F = (\sigma_1^2 + \sigma_2^2 + \dots + \sigma_n^2)^{1/2}$

3. $\|A^{-1}\|_2 = \frac{1}{\sigma_n} = \frac{1}{\sigma_{\min}}$, όπου ο A $n \times n$ μη ιδιάζων.

4. Αν A $n \times n$ μη ιδιάζων τότε

$$\kappa_2(A) = \|A\|_2 \cdot \|A^{-1}\|_2 = \frac{\sigma_1}{\sigma_n} = \frac{\sigma_{\max}}{\sigma_{\min}}$$

5. $\text{rank}(A) = \#$ μη μηδενικών ιδιομορφών τιμών

Απόδειξη:

1. $\|A\|_2 = \|U \Sigma V^T\|_2 = \|\Sigma\|_2 = \sqrt{\lambda_{\max}(\Sigma^T \Sigma)} = \max(\sigma_i) = \sigma_{\max}$

Η $\|\cdot\|_2$ είναι αναλλοίωτη σε ορθογώνιους μετασχηματισμούς.

2. $\|A\|_F = \|U \Sigma V^T\|_F = \|\Sigma\|_F = (\sigma_1^2 + \dots + \sigma_n^2)^{1/2}$

Η $\|\cdot\|_F$ είναι αναλλοίωτη σε ορθογώνιους μετασχηματισμούς.

3. Αν πάρουμε την SVD του A^{-1} ,

η μεγαλύτερη ιδιομορφή τιμή του A^{-1} είναι $\frac{1}{\sigma_n}$.

Άρα, από (1) ισχύει: $\|A^{-1}\|_2 = \frac{1}{\sigma_n}$

4. Ισχύει: $\kappa_2(A) = \|A\|_2 \cdot \|A^{-1}\|_2 = \sigma_1 \cdot \frac{1}{\sigma_n} = \frac{\sigma_1}{\sigma_n} = \frac{\sigma_{\max}}{\sigma_{\min}}$

5. $\text{rank}(A) = \text{rank}(U \Sigma V^T) = \text{rank}(\Sigma)$

Ο διαγώνιος πίνακας Σ έχει τάξη ίση με τον αριθμό των μη μηδενικών διαγώνιων στοιχείων.

• Προσδιορισμός ορθοκανονικών βάσεων

Έστω $A = U \Sigma V^T$ η SVD ενός $m \times n$ πίνακα A και $\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_r > 0$ οι θετικές ιδιόζουδες τιμές του A .

$$\begin{aligned} \text{Θέτουμε } U &= [u_1 \ u_2 \ \dots \ u_m] \\ V &= [v_1 \ v_2 \ \dots \ v_n] \end{aligned}$$

Από το βασικό θεώρημα της SVD έχουμε:

$$\begin{aligned} A u_i &= \sigma_i u_i, \quad i = 1, \dots, r \\ A u_i &= 0, \quad i = r+1, \dots, m \end{aligned}$$

Ομοίως, παίρνοντας την SVD του $A^T = V \Sigma U^T$ προκύπτει:

$$\begin{aligned} A^T v_i &= \sigma_i v_i, \quad i = 1, \dots, r \\ A^T v_i &= 0, \quad i = r+1, \dots, n \end{aligned}$$

Συμβολισμός

$R(A) \rightarrow$ χώρος στηλών (range) του A

$N(A) \rightarrow$ πυρήνας (null space) του A

$\rightarrow R(A) = \text{span}\{u_1, \dots, u_r\} \xrightarrow{\text{Βάση}} \text{οι στήλες του } U \text{ που αντιστοιχούν σε } \sigma_i \neq 0$

$\rightarrow N(A) = \text{span}\{v_{r+1}, \dots, v_n\} \xrightarrow{\text{Βάση}} \text{οι στήλες του } V \text{ που αντιστοιχούν σε } \sigma_i = 0.$

$\rightarrow R(A^T) = \text{span}\{v_1, \dots, v_r\}$

$\rightarrow N(A^T) = \text{span}\{u_{r+1}, \dots, u_m\}$

- Reduced SVD

Έστω $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ ($m \geq n$).

Ο A μπορεί να γραφεί στη μορφή:

$$A = U_1 \Sigma_1 V^T$$

όπου:

U_1 $m \times n$ ορθοκανονικός (orthonormal) πίνακας

Σ_1 $n \times n$ διαγώνιος πίνακας

V $n \times n$ ορθογώνιος πίνακας.

Αριθμητικά Παραδείγματα

Στα παρακάτω παραδείγματα θα δούμε ποια είναι η παραγοντοποίηση ιδιοζουσών τιμών για τρεις κατηγορίες πινάκων. Η πρώτη είναι ο πίνακας να είναι τυχαίος, η δεύτερη να είναι συμμετρικός και η τρίτη να είναι συμμετρικός και θετικά ορισμένος.

Παράδειγμα 1 - Τυχαίος πίνακας

Έστω ο 8×7 πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 0.8147 & 0.9575 & 0.4218 & 0.6787 & 0.2769 & 0.4387 & 0.7094 \\ 0.9058 & 0.9649 & 0.9157 & 0.7577 & 0.0462 & 0.3816 & 0.7547 \\ 0.1270 & 0.1576 & 0.7922 & 0.7431 & 0.0971 & 0.7655 & 0.2760 \\ 0.9134 & 0.9706 & 0.9595 & 0.3922 & 0.8235 & 0.7952 & 0.6797 \\ 0.6324 & 0.9572 & 0.6557 & 0.6555 & 0.6948 & 0.1869 & 0.6551 \\ 0.0975 & 0.4854 & 0.0357 & 0.1712 & 0.3171 & 0.4898 & 0.1626 \\ 0.2785 & 0.8003 & 0.8491 & 0.7060 & 0.9502 & 0.4456 & 0.1190 \\ 0.5469 & 0.1419 & 0.9340 & 0.0318 & 0.0344 & 0.6463 & 0.4984 \end{bmatrix}$$

Η παραγοντοποίηση ιδιοζουσών τιμών του πίνακα A δίνεται από τη σχέση

$$A = U \begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} V^*$$

όπου οι πίνακες U , S , V περιγράφονται παρακάτω.

Οι στήλες του πίνακα U είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα AA^T , δηλαδή ο 8×8 πίνακας

$$U = \begin{bmatrix} -0.3796 & 0.1421 & 0.4150 & 0.1665 & -0.3813 & 0.1440 & 0.4624 & 0.5058 \\ -0.4321 & -0.1647 & 0.4728 & 0.3274 & 0.2142 & -0.5423 & -0.2010 & -0.2741 \\ -0.2557 & -0.4823 & -0.4239 & 0.5619 & -0.2189 & 0.3166 & 0.0847 & -0.2263 \\ -0.4835 & 0.0310 & -0.0946 & -0.5848 & -0.1034 & 0.0273 & 0.3641 & -0.5200 \\ -0.3910 & 0.3691 & 0.1103 & 0.0422 & 0.2993 & 0.6268 & -0.4620 & -0.0321 \\ -0.1475 & 0.1650 & -0.1507 & -0.1044 & -0.7373 & -0.2216 & -0.5691 & 0.0284 \\ -0.3618 & 0.3447 & -0.6167 & 0.1144 & 0.3020 & -0.3755 & 0.1077 & 0.3362 \\ -0.2539 & -0.6609 & -0.0214 & -0.4261 & 0.1602 & 0.0352 & -0.2392 & 0.4823 \end{bmatrix}$$

Οι στήλες του πίνακα V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 7×7 πίνακας

$$V = \begin{bmatrix} -0.3852 & -0.0745 & 0.4922 & -0.2954 & 0.0921 & -0.0916 & 0.7069 \\ -0.4737 & 0.4942 & 0.2281 & 0.0236 & -0.1845 & -0.5334 & -0.4002 \\ -0.4661 & -0.4702 & -0.2922 & -0.0312 & 0.6226 & -0.1984 & -0.2199 \\ -0.3470 & 0.1066 & -0.1008 & 0.8600 & -0.0211 & 0.1989 & 0.2803 \\ -0.2802 & 0.5641 & -0.5344 & -0.3782 & 0.1186 & 0.3701 & 0.1534 \\ -0.3177 & -0.4240 & -0.3750 & -0.1435 & -0.7400 & -0.0742 & 0.0702 \\ -0.3319 & -0.1405 & 0.4288 & -0.0895 & -0.0876 & 0.6969 & -0.4299 \end{bmatrix}$$

Τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η τετραγωνική ρίζα των ιδιοτιμών του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 7×7 πίνακας

$$S = \begin{bmatrix} 4.3515 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1.1059 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1.0110 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0.7284 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0.5439 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.2100 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.1266 \end{bmatrix}$$

και ο 8×7 πίνακας $\begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} =$

$$\begin{bmatrix} 4.3515 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1.1059 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1.0110 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0.7284 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0.5439 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.2100 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.1266 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Παράδειγμα 2 - Συμμετρικός πίνακας

Έστω ο 8×8 συμμετρικός πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 & 7 & 8 \\ 2 & 5 & 7 & 9 & 11 & 12 & 13 & 14 \\ 3 & 7 & 8 & 5 & 9 & 1 & 0 & 2 \\ 4 & 9 & 5 & 6 & 4 & 5 & 4 & 5 \\ 5 & 11 & 9 & 4 & 3 & 10 & 20 & 5 \\ 6 & 12 & 1 & 5 & 10 & 9 & 7 & 5 \\ 7 & 13 & 0 & 4 & 20 & 7 & 21 & 23 \\ 8 & 14 & 2 & 5 & 5 & 5 & 23 & 3 \end{bmatrix}$$

Οι ιδιοτιμές του πίνακα A είναι -19.6430 , -12.5321 , -3.8020 , 0.2064 , 3.5197 , 6.8262 , 15.1917 , 66.2332 .

Η παραγοντοποίηση ιδιζουσών τιμών του πίνακα A δίνεται από τη σχέση

$$A = U \begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} V^*$$

όπου οι πίνακες U , S , V περιγράφονται παρακάτω.

Οι στήλες του πίνακα U είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα AA^T , δηλαδή ο 8×8 πίνακας

$$U = \begin{bmatrix} -0.2004 & -0.1501 & -0.0361 & 0.3417 & 0.0731 & 0.0691 & 0.1121 & -0.8925 \\ -0.3971 & -0.2699 & -0.2271 & 0.5859 & 0.1136 & 0.4158 & 0.1020 & 0.4224 \\ -0.1540 & -0.1325 & -0.6096 & -0.3346 & -0.6176 & 0.2235 & -0.1823 & -0.1028 \\ -0.2075 & 0.0243 & -0.4068 & -0.1164 & 0.1050 & -0.5149 & 0.7043 & 0.0716 \\ -0.3831 & 0.5198 & -0.0972 & 0.3576 & -0.1559 & -0.4671 & -0.4496 & 0.0340 \\ -0.2983 & -0.0242 & -0.2812 & -0.4089 & 0.7220 & 0.0714 & -0.3670 & -0.0556 \\ -0.5826 & -0.4891 & 0.5080 & -0.2466 & -0.1979 & -0.2394 & -0.0534 & 0.0567 \\ -0.4003 & 0.6136 & 0.2519 & -0.2419 & -0.0670 & 0.4761 & 0.3289 & -0.0435 \end{bmatrix}$$

Οι στήλες του πίνακα V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 8×8 πίνακας

$$V = \begin{bmatrix} -0.2004 & 0.1501 & -0.0361 & -0.3417 & 0.0731 & -0.0691 & 0.1121 & -0.8925 \\ -0.3971 & 0.2699 & -0.2271 & -0.5859 & 0.1136 & -0.4158 & 0.1020 & 0.4224 \\ -0.1540 & 0.1325 & -0.6096 & 0.3346 & -0.6176 & -0.2235 & -0.1823 & -0.1028 \\ -0.2075 & -0.0243 & -0.4068 & 0.1164 & 0.1050 & 0.5149 & 0.7043 & 0.0716 \\ -0.3831 & -0.5198 & -0.0972 & -0.3576 & -0.1559 & 0.4671 & -0.4496 & 0.0340 \\ -0.2983 & 0.0242 & -0.2812 & 0.4089 & 0.7220 & -0.0714 & -0.3670 & -0.0556 \\ -0.5826 & 0.4891 & 0.5080 & 0.2466 & -0.1979 & 0.2394 & -0.0534 & 0.0567 \\ -0.4003 & -0.6136 & 0.2519 & 0.2419 & -0.0670 & -0.4761 & 0.3289 & -0.0435 \end{bmatrix}$$

Τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η τετραγωνική ρίζα των ιδιοτιμών του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 8×8 πίνακας

$$S = \begin{bmatrix} 66.2332 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 19.6430 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 15.1917 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 12.5321 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 6.8262 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 3.8020 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 3.5197 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.2064 \end{bmatrix}$$

Παρατηρούμε ότι τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η απόλυτη τιμή των ιδιοτιμών του A και οι πίνακες U , V είναι οι ίδιοι.

Παράδειγμα 3 - Συμμετρικός και θετικά ορισμένος πίνακας
 Έστω ο συμμετρικός και θετικά ορισμένος πίνακας

$$A = \frac{1}{11} \begin{bmatrix} 10 & 9 & 8 & 7 & 6 & 5 & 4 \\ 9 & 18 & 16 & 14 & 12 & 10 & 8 \\ 8 & 16 & 24 & 21 & 18 & 15 & 12 \\ 7 & 14 & 21 & 28 & 24 & 20 & 16 \\ 6 & 12 & 18 & 24 & 30 & 25 & 20 \\ 5 & 10 & 15 & 20 & 25 & 30 & 24 \\ 4 & 8 & 12 & 16 & 20 & 24 & 28 \end{bmatrix}$$

Οι ιδιοτιμές του A είναι 0.2611, 0.2984, 0.3782, 0.5459, 0.9482, 2.2509, 10.5899.

Η παραγοντοποίηση ιδιαζουσών τιμών του πίνακα A δίνεται από τη σχέση

$$A = U \begin{bmatrix} S & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} V^*$$

όπου οι πίνακες U , S , V περιγράφονται παρακάτω.

Οι στήλες του πίνακα U είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα AA^T , δηλαδή ο 7×7 πίνακας

$$U = \begin{bmatrix} -0.1420 & -0.3132 & 0.4475 & -0.5094 & 0.4855 & -0.3787 & -0.2071 \\ -0.2707 & -0.4872 & 0.4230 & -0.0856 & -0.3126 & 0.5115 & 0.3791 \\ -0.3737 & -0.4448 & -0.0475 & 0.4950 & -0.2842 & -0.3122 & -0.4868 \\ -0.4415 & -0.2048 & -0.4680 & 0.1689 & 0.4956 & -0.0899 & 0.5118 \\ -0.4676 & 0.1262 & -0.3949 & -0.4666 & -0.0348 & 0.4336 & -0.4501 \\ -0.4495 & 0.4012 & 0.0946 & -0.2473 & -0.4731 & -0.4957 & 0.3119 \\ -0.3890 & 0.4979 & 0.4844 & 0.4251 & 0.3394 & 0.2360 & -0.1209 \end{bmatrix}$$

Οι στήλες του πίνακα V είναι τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 7×7 πίνακας

$$V = \begin{bmatrix} -0.1420 & -0.3132 & 0.4475 & -0.5094 & 0.4855 & -0.3787 & -0.2071 \\ -0.2707 & -0.4872 & 0.4230 & -0.0856 & -0.3126 & 0.5115 & 0.3791 \\ -0.3737 & -0.4448 & -0.0475 & 0.4950 & -0.2842 & -0.3122 & -0.4868 \\ -0.4415 & -0.2048 & -0.4680 & 0.1689 & 0.4956 & -0.0899 & 0.5118 \\ -0.4676 & 0.1262 & -0.3949 & -0.4666 & -0.0348 & 0.4336 & -0.4501 \\ -0.4495 & 0.4012 & 0.0946 & -0.2473 & -0.4731 & -0.4957 & 0.3119 \\ -0.3890 & 0.4979 & 0.4844 & 0.4251 & 0.3394 & 0.2360 & -0.1209 \end{bmatrix}$$

Τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι η τετραγωνική ρίζα των ιδιοτιμών του πίνακα $A^T A$, δηλαδή ο 7×7 πίνακας

$$S = \begin{bmatrix} 10.5899 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2.2509 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0.9482 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0.5459 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0.3782 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.2984 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0.2611 \end{bmatrix}$$

Παρατηρούμε ότι τα διαγώνια στοιχεία του πίνακα S είναι οι ιδιοτιμές του A και οι πίνακες U, V είναι οι ίδιοι.

Ασκήσεις για εξάσκηση με τη Julia

1. Έστω ο πίνακας $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 4 & 5 \\ 6 & 7 & 7.999 \end{bmatrix}$.

Να βρεθούν οι νόρμες $\|A\|_2$, $\|A\|_F$ και ο δείκτης κατάστασης του A .

2. Έστω ο πίνακας $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 4 & 5 \\ 6 & 7 & 8 \end{bmatrix}$.

Να βρείτε μία ορθοκανονική βάση για το null space του A και για το range του A .

3. Να θεωρήσετε έναν τυχαίο συμμετρικό πίνακα $A \in \mathbb{R}^{10 \times 10}$ και να υπολογίσετε τις νόρμες $\|A\|_2$, $\|A\|_F$ και τον δείκτη κατάστασης του A .